

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (sprawozdawca)

SSN Maria Grzelka

w sprawie z wniosku M. W.

przy uczestnictwie M. K., B. P.

i Banku Pocztowego SA w B.

o wykreślenie hipotek,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 lutego 2007 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 12 lipca 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2006 r. Sąd Okręgowy w B. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie M. W. od postanowienia tego Sądu z dnia 29 grudnia 2005 r. zapadłego w sprawie o wykreślenie hipotek. Powodem odrzucenia było niedopełnienie obowiązku sformułowania przez skarżącego wniosku o rozpoznanie skargi oraz uzasadnienia tego wniosku.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawczynie wskazuje, że stosownej treści wniosek został sformułowany, a jego uzasadnienie, podobnie jak pozostałych wniosków zawartych w skardze, znajduje się w treści tej skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Od wielu już lat w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażany jest jednolity pogląd, że skarga kasacyjna, a poprzednio kasacja, powinna odpowiadać wymaganiom ustawy wynikającym z art. 398⁴ k.p.c. (wcześniej z art. 393³ k.p.c.). Już na tle poprzednio obowiązującego stanu prawnego Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał na szczególne znaczenie związanego ściśle z publicznoprawną funkcją tego środka zaskarżenia wymogu przytoczenia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.). Obecnie nadal skarżący obowiązany jest nie tylko sformułować *expressis verbis* wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej, ale także wniosek ten uzasadnić (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.). Należy przy tym przypomnieć, że naruszenie m.in. obowiązku sformułowania wniosku o rozpoznanie skargi kasacyjnej oraz jego uzasadnienia stanowi tzw. nieusuwalny brak skargi (art. 398⁶ § 1 k.p.c.) i pociąga za sobą jej odrzucenie bez wzywania przez sąd do uzupełnienia braków.

W skardze kasacyjnej wnioskodawczynie nie zostało zawarte uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Nie stanowi wypełnienia ustawowego obowiązku uzasadnienie podstaw skargi (takie stanowisko jest utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego). Sama wnioskodawczynie zresztą podjęła próbę wykazania potrzeby rozpoznania skargi kasacyjnej, jednak uczynienie tego

dopiero w zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego odrzucającego skargę, jest bezskuteczne.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenia jako nie znajdujące uzasadnionych podstaw (art. 394¹ w związku z art. 397 i art. 385 k.p.c.).